

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. vasario 27 d. Nr. 21RE4-49 (AG4-197/21-2025)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Astos Povilonienės, Vestos Šliogerytės (posėdžio pirmininkė) ir Karines Zavgorodnajos (pranešėja), sekretoriaujant Natalijai Abuojai, dalyvaujant pareiškėjai D. R., pareiškėjų D. R. ir R. M. atstovui advokatui E. R., atsakovės Aukštaitijos saugomų teritorijų direkcijos įgaliotai atstovei D. R.,

2026-02-24 viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjų D. R. ir R. M., atstovaujamų advokato E. R., patikslintą skundą atsakovei Aukštaitijos saugomų teritorijų direkcijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjos D. R. (toliau – ir pareiškėja D. R.) ir R. M. (toliau – ir pareiškėja R. M.), atstovaujamos advokato E. R., (toliau – ir pareiškėjos) patikslintu skundu Komisijos prašo: panaikinti Aukštaitijos saugomų teritorijų direkcijos (toliau – ir atsakovė, ir Direkcija) (duomenys neskelbtini) sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Sprendimas) ir įpareigoti Direkciją per administracinių ginčų komisijos laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Paaikšino, kad į Direkciją buvo kreiptasi (duomenys neskelbtini) prašymu (toliau – Prašymas 1) dėl antžeminės 9.2 kW saulės šviesos energijos elektrinės pastatymo vietos suderinimo. Pateiktame prašyme sąžiningai klystant buvo nurodytas neteisingas adresas – (duomenys neskelbtini), nors turėjo būti nurodyta (duomenys neskelbtini). Kartu su Prašymu 1 buvo užpildyta ir pateikta Planuojamos ūkinės veiklos įgyvendinimo poveikio įsteigtoms ar potencialioms „Natura 2000“ teritorijoms reikšmingumo nustatymo forma (toliau – Reikšmingumo nustatymo forma). (duomenys neskelbtini) buvo priimtas Direkcijos sprendimas Nr. (duomenys neskelbtini) su Planuojamos ūkinės veiklos įgyvendinimo poveikio įsteigtoms ar potencialioms „Natura 2000“ teritorijoms reikšmingumo išvada, kuriuose nurodyta, jog: 1) Direkcija pastabų pagal pateiktą dokumentaciją neturi; 2) planuojama ūkinė veikla (saulės elektrinė ant žemės, galingumas 9.2 kW. Elektrinės vieta – namų valda, adr. (duomenys neskelbtini) nedarys reikšmingo poveikio buveinių apsaugai svarbiai teritorijai (BAST) „Asvejos ežerynas“ (kodas LTMOL0011) ir paukščių apsaugai svarbiai teritorijai (PAST) „Asvejos ežerynas“ (kodas LTSVEB005) bei šiose teritorijose saugomoms gamtinėms vertybėms ir šiuo atžvilgiu neprivaloma atlikti planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo. Direkcijos sprendime Nr. (duomenys neskelbtini) suklysta nurodant sklypo unikalų numerį – (duomenys neskelbtini).

Atsižvelgiant į pareiškėjų sąžiningą suklydimą nurodant saulės elektrinės pastatymo vietą Prašyme 1 bei sklypo unikalų numerį sprendime Nr. (duomenys neskelbtini) pareiškėjos pakartotinai

kreipėsi į atsakovę dėl saulės elektrinės pastatymo vietos suderinimo. (duomenys neskelbtini) buvo priimtas Direkcijos Sprendimas, kuriuo, kaip nurodyta rezoliucinėje dalyje, Direkcija nepritaria antžeminės 9.2 kW saulės elektrinės įrengimui žemės sklype (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)), esančiame (duomenys neskelbtini).

Pareiškėjų teigimu, Sprendimu atsakovė be teisėto pagrindo nepritarė antžeminės 9.2 kW saulės elektrinės įrengimui pareiškėjoms nuosavybės teise priklausančiame sklype.

Dėl antžeminių saulės elektrinių įrengimo Asvejos regioniniame parke pareiškėjos nurodė (pacitavo), pareiškėjų teigimu, aktualios redakcijos 1999-04-29 Asvejos regioninio parko nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu Nr. 490, (toliau – Parko nuostatai) 19.5 papunkčio nuostatas. Paaiškino, kad Molėtų rajono teritorijos bendrajame plane, nėra numatyta jokių specialių reikalavimų ar sąlygų saulės elektrinės pastatymui bei jos vietos reikalavimams, todėl išimtinai taikytinas tik aktualios redakcijos Parko nuostatų 19.5 papunktis, tokiu būdu, kaip nurodyta specialiajame teisės akte, saulės elektrinės pastatymo vieta turi būti suderinta, jei išpildomas dviejų sąlygų visetas: 1) saulės elektrines leidžiama statyti sodybų žemės sklypuose; 2) saulės elektrinės nebus matomos nuo gamtos bei kultūros paveldo objektų (kompleksų) ar apžvalgos aikštelių (regyklų), nepakenks saugomoms gamtos ir kraštovaizdžio vertybėms.

Dėl statymo sodybų žemės sklypuose pareiškėjos paaiškino, jog pareiškėjoms nuosavybės teise priklauso trys savarankiški tarpusavyje susiję žemės sklypai, esantys vienas šalia kito: 1) žemės ūkio paskirties sklypas, esantis (duomenys neskelbtini) – D. R. ir R. M. (toliau – ir Žemės sklypas 1); 2) kitos paskirties žemės sklypas, esantis (duomenys neskelbtini) – D. R. (toliau – ir Žemės sklypas 2); 3) kitos paskirties žemės sklypas, esantis (duomenys neskelbtini) – D. R. (toliau – ir Žemės sklypas 3).

Pasak pareiškėjų, visi trys žemės sklypai, iki jų padalinimo ir suformavimo kaip savarankiškų žemės sklypų, buvo naudojami kaip vienos sodybos žemės sklypas. Po visus tris sklypus, kaip pareiškėjų sodybą, yra išsidėstę savarankiški sodybos elementai – gyvenamasis namas, sandėliai, malkinė, pagalbiniai pastatai, kiemo statiniai, vaismedžiai, vaiskrūmiai, sodas, daržas, sodybos želdiniai. Pareiškėjoms ir dar anksčiau jų artimiesiems priklausiusi sodybą buvo išskaidyta atskirais vienetais ne dėl pareiškėjų interesų ar pageidavimo, o dėl juridinių ir geodezinių reikalavimų, pvz., buvusioje vienoje sodyboje buvo suformuoti du savarankiški kitos paskirties žemės sklypai, kadangi per jų vidurį buvo suformuotas kitų gyventojų pravažiuojamasis ir patekimui į jų teritorijas skirtas kelias. Šiuo metu, nepriklausomai nuo faktinio sklypų padalinimo, visa teritorija buvo ir yra naudojama kaip vienos šeimos sodyba.

Pareiškėjos pacitavo Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo (toliau – STĮ) 2 straipsnio 42 punkto, apibrėžiančio sodybos sąvoką, nuostatas bei pažymėjo, kad įstatyme įtvirtinta sodybos definicija nėra apibrėžta kaip atskiras žemės sklypas, o apibrėžta kaip pastato ir jo priklausinių bei sodo, daržo užimama žemė. Įvertinus aplinkybę, kad tiek statiniai, tiek sodas su daržu bei jų augmenija yra išsidėsčiusi per visus tris tarpusavyje susijusius pareiškėjoms priklausančius žemės sklypus (tai matyti ir iš kartu su prašymu atsakovei pateiktos ortofotonuotraukos, skundo priedas Nr. 4), bet kuris iš pareiškėjoms nuosavybės teise priklausančių sklypų, nepriklausomai nuo jo paskirties – ar tai žemės ūkio ar kitos paskirties žemės sklypas, vertintinas kaip sodybos žemės sklypas. Šią aplinkybę patvirtina ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2024-06-17 įsakymu Nr. D1-199 patvirtintas Žemės naudojimo būdų turinio aprašas, kurio 15 punkte nurodoma, jog žemės ūkio paskirties sklypuose galima ne tik žemės ūkio veikla, bet ir ūkininkų sodybų veiklai reikalingi statiniai.

Pareiškėjai D. R. (duomenys neskelbtini) Direkcijai teikiant prašymą dėl saulės elektrinės pastatymo vietos suderinimo, sąžiningai klystant, buvo neteisingai nurodyta – (duomenys neskelbtini), nors turėjo būti nurodyta (duomenys neskelbtini). Šie du sklypai yra gretutiniai, vienas šalia kito, o saulės elektrinės su Direkcija jau suderinta vieta yra nuo šiuo prašymu derinamos vietos nutolusi vos keletą metrų. Nepriklausomai nuo to, atsakovė visiškai nevertindama nurodytų pareiškėjų argumentų bei motyvų, priėmė ginčo Sprendimą, kuriuo nepritarė antžeminės saulės elektrinės įrengimui Žemės sklype 1.

Pareiškėjų teigimu, pažymėtina, kad Sprendime atsakovė tik pacitavo STĮ 2 straipsnio 42 punkte įtvirtintą sodybos definiciją bei abstrakčiai nurodė, kad „<...> saulės elektrinė gali būti įrengta nepažeidžiant Asvejos regioninio parko nuostatų, t. y. saulės šviesos energijos elektrines leidžiama statyti tik sodybų žemės sklypuose“. Jau minėta, kad STĮ definicija sodyba yra apibrėžiama ne kaip žemės sklypas, o kaip užimama žemė, kas konkrečiu atveju dėl nurodytų motyvų nesudaro kliūtis saulės elektrinę įrengti Žemės sklype 1. Atsakovė priėmusi Sprendimą ir apsiribodama tik STĮ 2 straipsnio 42 punkto dispozicijos pacitavimu ir jo visiškai nemotyvuodama, pažeidė Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų reikalavimus, t. y. jame nėra nurodytos ne tik administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas bei kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, bet ir jo motyvai, taip pat atsakovės Sprendimas vertintinas ne tik kaip be motyvų, priimtas visiškai nevertinus pareiškėjų argumentų, bet ir kaip pažeidžiantis gero administravimo principą.

Dėl matomumo ir saugomų vertybių pareiškėjos paaiškino, kad saulės elektrinės faktinė buvimo vieta nėra ir nebus matoma nuo gamtos bei kultūros paveldo objektų (kompleksų) ar apžvalgos aikštelių (regyklų), nepakenks saugomoms gamtos ir kraštovaizdžio vertybėms. Tai, kad nebus pakenkta saugomoms gamtos ir kraštovaizdžio vertybėms Direkcija jau yra konstatavusi (duomenys neskelbtini) išvadoje ir jau minėta, kad Sprendimu nepritarta saulės elektrinės vietai – (duomenys neskelbtini), kuri yra visiškai greta suderintos, todėl planuojama ūkinė veikla – saulės elektrinė ant žemės, galingumas 9.2 kW, nedarys reikšmingo poveikio buveinių apsaugai svarbiai teritorijai „Asvejos ežerynas“ bei šiose teritorijose saugomoms gamtinėms vertybėms ir šiuo atžvilgiu neprivaloma atlikti planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo. Iš pateikiamo su skundu priedo Nr. 4, taip pat matyti, kad nurodytoje vietoje nėra jokių „Natura 2000“ ūkio veiklos apribojimų.

Atsakovė atsiliepiu į skundą prašo pareiškėjos skundą atmesti.

Atsakovė atsiliepime paaiškino, kad šio administracinio ginčo pagrindu yra pareiškėjoms nuosavybės teise priklausančiame Žemės sklype 1, kuris patenka į Asvejos regioninio parko teritoriją bei buveinių ir paukščių apsaugai svarbią teritoriją – (duomenys neskelbtini), antžeminė 9.2 kW saulės šviesos energijos elektrinė. Atsakovė taip pat išdėstė skundo faktines aplinkybes, nurodė bei pacitavo ginčui, atsakovės nuomone, aktualių teisės aktų nuostatas ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) suformuluotą praktiką dėl gerojo administravimo principo.

Atsiliepime, be kita ko, nurodė, kad Direkcijos specialistai (duomenys neskelbtini), prevencinės išvykos Asvejos regioniniame parke metu, Žemės sklype 1 nustatė galimus statybos reikalavimų pažeidimus. Nustačius galimus pažeidimus ir vadovaujantis Saugomų teritorijų direkcijų organizuojamos ir vykdomos prevencinės veiklos aprašo, patvirtinto Valstybinės saugomų teritorijų tarnybos prie Aplinkos ministerijos direktoriaus 2019-12-30 įsakymu Nr. V-163 (2021-07-01 įsakymo Nr. V-146 redakcija; 2023-04-07 įsakymo Nr. V-32 redakcija), 12.2 punktu, Direkcijos specialistai (duomenys neskelbtini) surašė pranešimą Nr. (duomenys neskelbtini) apie galimą pažeidimą kompetentingai institucijai – Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai (toliau – Inspekcija) nagrinėjimui ir sprendimų priėmimui.

Direkcija pažymėjo, kad (duomenys neskelbtini) buvo gautas raštas Nr. (duomenys neskelbtini), kuriuo Inspekcija informavo, kad (duomenys neskelbtini) atliko faktinių duomenų patikrinimą vietoje, adresu (duomenys neskelbtini). Inspekcija nustatė, kad saulės elektrinės įrengimo vieta patenka į du sklypus: Žemės sklypas 1 ir Žemės sklypas 2. Saulės šviesos energijos elektrinė, kurios galingumas 9,2 kW, priskiriama I grupės (kai galingumas ≤ 100 kW) kitiems inžineriniams statiniams, Energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos pogrupiui. (duomenys neskelbtini) Nekilnojamojo turto registro (toliau – NTR) išrašo duomenimis žemės sklypuose nėra registruotas inžinerinis statinys – saulės šviesos energijos elektrinė. Saulės šviesos energijos elektrinę sudaro 20 modulių. Bendras statinio ilgis (projekcija į žemę) - 10,75 m, plotis (projekcija į žemę) - 3,45 m, aukštis aukščiausioje vietoje - 3,45 m, žemiausioje - 0,73 m. Elektrinė sumontuota ant į žemę įkalto polinių pamatų.

Atsakovė nurodė, kad saulės šviesos energijos elektrinės pastatymo vieta, kuri patenka į Asvejos regioninio parko teritoriją bei buveinių ir paukščių apsaugai svarbią teritoriją – (duomenys

neskelbtini), su Direkcija nebuvo suderinta, o tai prieštarauja Parko nuostatų 19,5 punkte įtvirtintam reglamentavimui.

Direkcija (duomenys neskelbtini) gavo Prašymą 1 dėl saulės šviesos energijos elektrinės pastatymo vietos suderinimo. Pateiktame Prašyme 1 buvo nurodytas adresas – (duomenys neskelbtini), nors turėjo būti nurodyta (duomenys neskelbtini). Kartu su Prašymu 1 buvo užpildyta ir pateikta Reikšmingumo nustatymo forma.

Direkcija (duomenys neskelbtini) raštu Nr. (duomenys neskelbtini) išnagrinėjo Prašymą 1 neteisingai nurodytu adresu – (duomenys neskelbtini), nurodydama, kad pagal pateiktą dokumentaciją pastabų pagal kompetenciją neturi. Taip pat Direkcija informavo, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų valstybės kadastru (toliau – Kadastras), nagrinėjamas žemės sklypas patenka į tarptautinio ekologinio tinklo „Natura 2000“ buveinių apsaugai svarbią teritoriją (BAST) Asvejos ežerynas (kodas LTMOL0011) ir paukščių apsaugai svarbią teritoriją (PAST) Asvejos ežerynas (kodas LTSVEB005).

Inspekcija (duomenys neskelbtini) informavo Direkciją, kad (duomenys neskelbtini) rašte Nr. (duomenys neskelbtini) nurodytas klaidingas žemės sklypo unikalus numeris. Direkcija supratusi, kad buvo sąmoningai ar nesąmoningai suklaidinta, (duomenys neskelbtini) raštu Nr. (duomenys neskelbtini), vadovaudamasi VAĮ 16 straipsnio 1 dalies 1 punktu, panaikino Direkcijos (duomenys neskelbtini) raštą Nr. (duomenys neskelbtini), kaip netekusį galios.

Pareiškėjos pakartotinai kreipėsi į Direkciją su prašymu dėl saulės šviesos energijos elektrinės pastatymo vietos suderinimo ir Direkcija pakartotinai išnagrinėjo pateiktą prašymą dėl antžeminės 9,2 kW saulės šviesos energijos elektrinės įrengimo žemės sklype (kadastrinis Nr. (duomenys neskelbtini), esančiame, (duomenys neskelbtini). Skundžiamame Sprendime Direkcija nurodė kuo vadovaujantis ir kokių pagrindų nepritaria saulės šviesos energijos elektrinės įrengimui Žemės sklype 1.

Atsakovė atsiliepime taip pat paaiškino, jog šiuo atveju gero administravimo principas galioja ne tik Direkcijai, tačiau ir pareiškėjoms, nes pareiškėjos pateikdamos dokumentus taip pat turėjo įvertinti pateikiamos informacijos turinį ir neklaidinti sprendimą priimančios institucijos. Direkcija, atstovaudama viešąjį interesą, remiasi Lietuvos Respublikos Konstitucija. Viešasis interesas, ir asmens teisėti lūkesčiai, kurie yra viešojo intereso dalis, turi konstitucinės vertybės statusą ir kaip teisiniai gėriai negali būti tarpusavyje priešiniai ar laikomi vienas kitą paneigiančiais. Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintas imperatyvas saugoti aplinką, o IV skirsnio 54 straipsnyje numatyta, kad valstybė rūpinasi natūralios gamtinės aplinkos, gyvūnijos ir augalijos, atskirų gamtos objektų ir ypač vertingų vietovių apsauga, prižiūri, kad su saiku būtų naudojami, taip pat atkuriami ir gausinami gamtos ištekliai. Kiekvienas viešojo administravimo sistemos subjektas, atlikdamas jam priskirtas funkcijas, vadovaujasi ne tik bendroju VAĮ, bet ir tą viešojo administravimo sritį, kurioje vykdyti viešąjį administravimą jam suteikta kompetencija, reglamentuojančiais specialiais įstatymais bei su šių įstatymų įgyvendinimu susijusiais poįstatymiais teisės aktais.

Skundžiamas Sprendimas priimtas VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų reikalavimų pagrindu, yra teisėtas, pagrįstas ir atitinkantis gero administravimo principus. Taip pat jis yra motyvuotas aiškiai, išsamiai ir nuosekliai, jame nurodytos faktinės aplinkybės, įvertinti duomenys, taikytinos teisės normos bei jų taikymo pagrindimas. Sprendimo motyvacija sudaro pareiškėjoms galimybę suprasti priimto sprendimo esmę ir priežastis, dėl kurių sprendimas yra būtent tokio turinio. Sprendimas priimtas laikantis teisėtumo, objektyvumo, proporcingumo ir nešališkumo principų. Direkcija veikė savo kompetencijos ribose, sprendimas nėra savavališkas ar perteklinis, priimtas remiantis objektyviais duomenimis ir galiojančiais teisės aktais.

Patikslintas skundas tenkinamas.

Bylos rašytiniais duomenimis nustatyta, kad Direkcijos specialistė (duomenys neskelbtini) užpildė Pranešimo apie galimą pažeidimą formą, kurioje nurodė, jog vykdydama prevencinę veiklą Žemės sklype 1, kuris patenka į Asvejos regioninio parko teritoriją bei buveinių ir paukščių apsaugai

svarbią teritoriją – (duomenys neskelbtini), užfiksavo savavališkai pastatytą antžeminę saulės elektrinę, kurios pastatymo vieta su Direkcija nebuvo suderinta, tuo galimai buvo pažeisti Parko nuostatų 19.5 papunkčio reikalavimai.

Direkcija kreipėsi į Inspekciją (duomenys neskelbtini) raštu Nr. (duomenys neskelbtini), kuriame nurodė, jog Direkcijos specialistai (duomenys neskelbtini) prevencinės išvykos Asvejos regioniniame parke metu pastebėjo galimus statybos reikalavimų pažeidimus ir persiunčia surinktą informaciją nagrinėjimui, pateiktą Pranešimo apie galimą pažeidimą formoje ir jos prieduose.

Inspekcijos Rytų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamentas (toliau – Departamentas) (duomenys neskelbtini) raštu Nr. (duomenys neskelbtini) Direkciją informavo, jog Departamentas (duomenys neskelbtini) atliko faktinių duomenų patikrinimą vietoje adresu (duomenys neskelbtini), kurio metu nustatyta, kad saulės elektrinės įrengimo vieta patenka į du sklypus: Žemės sklypą 1 ir Žemės sklypą 2. Saulės elektrinė, kurios galingumas 9,2 kW, priskiriama I grupės (kai galingumas ≤ 100 kW) kitiems inžineriniams statiniams, Energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos pogrupiui. 2025-03-31 NTR išrašo duomenimis žemės sklypuose nėra registruotas inžinerinis statinys – saulės šviesos energijos elektrinė. Saulės elektrinę sudaro 20 modulių, ji sumontuota ant į žemę įkaltų polinių pamatų, jos pastatymo vieta patenka į Asvejos regioninio parko teritoriją bei buveinių ir paukščių apsaugai svarbią teritoriją – (duomenys neskelbtini), su Asvejos regioninio parko direkcija nebuvo suderinta, tai prieštarauja Parko nuostatų 19.5 punkto nuostatomis. Vadovaudamasis Statybos įstatymu, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymu (toliau – PĮ) 11 straipsnio 6 dalimi, Departamentas dėl pažeidimų pašalinimo Žemės sklype 1 ir Žemės sklype 2, žemės sklypų savininkams (duomenys neskelbtini) surašė Privalomuosius nurodymus Nr. (duomenys neskelbtini) iki (duomenys neskelbtini) pašalinti pažeidimus.

Pareiškėja D. R. kreipėsi į Direkciją Prašymu 1, kuriuo Direkcijos prašė suteikti leidimą įrengti saulės elektrinę ant žemės, kurios galingumas 9.2 kW, o įrengimo vieta Žemės sklype 2.

Direkcija (duomenys neskelbtini) raštu Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – (duomenys neskelbtini) raštas) pareiškėją D. R. informavo, jog Direkcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos specialiuųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymu (toliau – SŽNSĮ) 84 straipsnio nuostatomis, išnagrinėjo Prašymą 1 ir dėl saulės elektrinės įrengimo Žemės sklype 2, pagal pateiktą dokumentaciją pastabų pagal kompetenciją neturi. Papildomai informavo, kad vadovaujantis Kadastru, nagrinėjamas žemės sklypas patenka į Asvejos regioninio parko tarptautinį ekologinį tinklą „Natura 2000“, buveinių apsaugai svarbi teritorija (BAST) Asvejos ežerynas (kodas LTMOL0011).

Direkcija (duomenys neskelbtini) raštu Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – (duomenys neskelbtini) raštas) (adresuotu pareiškėjai D. R., kopija Inspekcijai), be kita ko, išdėstė Prašymo 1 nagrinėjimo faktines aplinkybes, pacitavo teisinį reglamentavimą ir nurodė, jog vadovaudamasi VAĮ 16 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Parko nuostatų 19.5 papunkčiu ir atsižvelgdama į tai, kad ankstesnis raštas buvo parengtas nurodant kitą unikalų numerį turintį žemės sklypą, Direkcija, pakartotinai išnagrinėjusi Prašymą 1 ir su juo pateiktą dokumentaciją, nusprendžia: 1. panaikinti Direkcijos (duomenys neskelbtini) raštą, kaip netekusį galios; 2. nepritarti saulės elektrinės įrengimui žemės sklypuose (duomenys neskelbtini), kadangi tokia elektrinė prieštarauja Parko nuostatų 19.5 papunkčiui, t. y. saulės šviesos energijos elektrines leidžiama statyti tik sodybų žemės sklypuose bei fermų, pramonės, sandėliavimo objektų teritorijose bei nurodė šio rašto apskundimo tvarką.

Nagrinėjamo administracinio ginčo kontekste atkreiptinas dėmesys, kad į bylą nėra pateikti rašytiniai įrodymai, kurie patvirtintų, jog Direkcijos (duomenys neskelbtini) raštas būtų apskūstas. Bylos žodinio nagrinėjimo Komisijos posėdžio metu ginčo šalių atstovai taip pat nepateikė informacijos (duomenų), kad Direkcijos (duomenys neskelbtini) raštas būtų apskūstas, panaikintas ar pripažintas negaliojančiu.

Pareiškėjos kreipėsi į Direkciją (duomenys neskelbtini) prašymu (duomenys neskelbtini) (toliau – Prašymas 2), kurio pirmuoju reikalavimu prašė suderinti saulės elektrinės pastatymo vietą, esančią Žemės sklype 1. Direkcija skundžiamu (duomenys neskelbtini) Sprendimu iš esmės atsisakė tenkinti pareiškėjų Prašymą 2 bei suderinti saulės elektrinės pastatymo vietą, esančią Žemės sklype 1.

Pareiškėjos, nesutikdamos su Sprendimu, Komisijai paduotu skundu prašo šį Sprendimą panaikinti ir įpareigoti Direkciją per administracinių ginčų komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Byloje ginčas kilo dėl Sprendimo, kuriuo buvo atsisakyta tenkinti pareiškėjų Prašymą 2, teisėtumo ir atsakovės įpareigojimo atkilti pareiškėjų skunde nurodytus veiksmus.

Pareiškėjos skundą grindžia teigdamos, jog Sprendimu atsakovė be teisėto pagrindo nepritarė saulės elektrinės įrengimui pareiškėjoms nuosavybės teise priklausančiame Žemės sklype 1. Be to, pareiškėjų nuomone, skundžiamas Sprendimas neatitinka VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų reikalavimų, t. y. jame nėra nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas, kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, motyvai. Skunde Komisijai pareiškėjos, be kita ko, argumentavo, jog atsakovės Sprendimas vertintinas ne tik kaip be motyvų, priimtas visiškai nevertinus pareiškėjų argumentų, bet ir kaip pažeidžiantis gero administravimo principą.

Vadovaujantis STĮ 1 straipsnio 44 dalimi, valstybinis parkas – kompleksinė saugoma teritorija, įsteigta gamtiniu, kultūriniu ir rekreaciniu požiūriais sudėtingoje, ypač vertingoje teritorijoje, kurios apsauga ir tvarkymas siejami su teritorijos funkcinio prioriteto ir (ar) kraštovaizdžio tvarkymo zonų nustatymu. Valstybinis parkas gali būti nacionalinis ar regioninis. Taip pat ir STĮ 13 straipsnyje įtvirtinta, kad pagal reikšmę valstybiniai parkai gali būti nacionaliniai ir regioniniai. Pagal STĮ 13 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostatas, regioniniai parkai – saugomos teritorijos, įsteigtos gamtiniu, kultūriniu ir rekreaciniu požiūriais regioninės svarbos kraštovaizdžiui ir ekosistemoms saugoti, jų rekreaciniam bei ūkiniam naudojimui reglamentuoti. Istoriskai vertingiausiems regioniniams kultūriniais kompleksams ir jų gamtinei aplinkai išsaugoti steigiami istoriniai regioniniai parkai.

Valstybinių parkų funkcinio prioriteto (ekologinės apsaugos, rekreacinio, ūkinio ir kito prioriteto) zonose draudžiama statyti statinius, išskyrus statinius, kurių statyba atitinka savivaldybės ir (ar) vietovės lygmens kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų ir saugomų teritorijų specialiojo teritorijų planavimo dokumentų sprendinius ir atvejus, kai STĮ nustatytomis sąlygomis, t. y. statomi sodybos pastatai ir inžineriniai statiniai sodybose (SŽNSĮ 84 straipsnio 2 dalies 16 punkto f papunktis). Valstybiniuose parkuose, Statybos įstatyme, Teritorijų planavimo įstatyme, Žemės įstatyme arba aplinkos ministro nustatyta tvarka negavus už valstybinio parko apsaugą atsakingos institucijos pritarimo (derinimo) projektui ar numatomai veiklai, draudžiama: statyti statinius, išskyrus statinius, kurių statyba draudžiama pagal šio straipsnio 2 dalį (SŽNSĮ 84 straipsnio 4 dalies 3 punktas).

Sodyba – vieno arba dviejų butų gyvenamosios paskirties pastatas (namas) su jo priklausiniais ir su šių statinių, sodybos želdinių, sodo, daržo, aikštelių užimama žeme (STĮ 2 straipsnio 42 punktas).

Valstybiniuose parkuose, pagal STĮ 14 straipsnio 3 dalies 1 punktą, leidžiama statyba, kuri neprieštarauja teritorijų planavimo dokumentų sprendiniams, įstatymams, saugomų teritorijų nuostatomis. Pagal to paties straipsnio 2 punktą – leidžiama sodybos pastatų ir inžinerinių statinių statyba sodybose. Sodyboje gali būti tik vienas gyvenamosios paskirties vieno ar dviejų butų pastatas (namas). Sodybos pastatai ir jos inžineriniai statiniai išdėstomi viename iki 2 hektarų ploto žemės sklype arba didesnio žemės sklypo dalyje, nesuformuotoje kaip atskiras žemės sklypas ir apimančioje iki 2 hektarų plotą, išskyrus atstatomas istorines dvaro sodybas, kurių statiniai (registruoti Kultūros vertybių registre kaip nekilnojamosios kultūros vertybės) buvo išdėstyti didesniame kaip 2 hektarų plote. Jeigu atliekant žemės sklypų kadastrinius matavimus vienos sodybos pastatų ir inžinerinių statinių užimama žemė priskiriama keliems gretimiems žemės sklypams dėl to, kad sodybą dalija viešasis kelias ar upė, laikoma, kad sodyba yra išsidėsčiusi keliuose žemės sklypuose (žemės valdoje), ir šiame straipsnyje nustatyta pastatų ir inžinerinių statinių statybos sodybose teisė juose taikoma tol, kol šie žemės sklypai ir juose esantys statiniai priklauso tam pačiam žemės savininkui (bendraturčiams).

Parko nuostatų 19.5 papunktyje įtvirtinta nuostata, jog saulės šviesos energijos elektrines leidžiama statyti sodybų žemės sklypuose, esamų fermų, pramonės ir sandėliavimo objektų

teritorijose (gamybos, remonto ir pramonės įmonių ar dirbtuvių, sandėlių statiniams skirtuose žemės sklypuose). Jų pastatymo vietos Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875, (toliau – Taisyklės) nustatyta tvarka per nustatytus terminus turi būti suderintos su Direkcija, kuri sprendimą suderinti saulės šviesos energijos elektrinės pastatymo vietą priima įvertinusi ir nustatiusi, kad elektrinės nebus matomos nuo gamtos bei kultūros paveldo objektų (kompleksų) ar apžvalgos aikštelių (regyklų), nepakenks saugomoms gamtos ir kraštovaizdžio vertybėms.

Atsakovė yra viešojo administravimo subjektas, todėl jos veikai taikytinos ir VAĮ normos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą (VAĮ 1 straipsnis).

VAĮ 2 straipsnio 10 dalyje nustatyta, kad prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus, o šio straipsnio 12 dalyje nustatyta, kad skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti.

Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAĮ 11 straipsnio 1 dalis). Taisyklių 1 punkte įtvirtinta, jog jos reglamentuoja prašymų ir skundų nagrinėjimą ir asmenų aptarnavimą viešojo administravimo subjektuose, taip pat subjektuose, kurie teikia viešąsias paslaugas ir nagrinėja prašymus ir skundus dėl šių viešųjų paslaugų, o 35 punkte numatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Pagal Prašymų nagrinėjimo taisyklių 45 punktą į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualių klausimų atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą šių taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti VAĮ 10 straipsnio 5 dalies nuostatas. Vadovaujantis VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 1–8 punktais, administraciniame sprendime turi būti nurodyta: 1) administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas; 2) administracinio sprendimo data; 3) administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris; 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai; 7) administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką; 8) administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos.

Aiškindamas ankstesnės VAĮ redakcijos 8 straipsnio, reglamentavusį individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus (aktualios VAĮ redakcijos 10 straipsnio 5 dalis), LVAT savo jurisprudencijoje yra konstatavęs, kad VAĮ 8 straipsnio nuostatos reiškia, kad akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (*LVAT 2010-11-15 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010*). Administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus,

dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (*LVAT 2013-11-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-2124/2013*).

Gero administravimo principu įgyvendinama Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta nuostata, jog visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms. Gero administravimo principas reikalauja, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, veiktų rūpestingai ir atidžiai, taip pat užtikrintų, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų (*žr., pvz., LVAT 2012-10-04 išplėstinės teisėjų kolegijos nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-134/2012 ir kt.*). Formaliai ir biurokратиškai vykdomos viešojo administravimo funkcijos nesiderina su gero administravimo principu (*žr., pvz., LVAT 2015-06-25 nutartį administracinėje byloje Nr. A-2150-492/2015, 2023-02-01 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-183-552/2023*).

Bylos duomenys tvirtina, kad Prašymu 1 pareiškėjos prašė suderinti saulės elektrinės pastatymo vietą, esančią Žemės sklype 1 bei informuoti apie priimtą sprendimą elektroniniu paštu. Prašyme 1, be kita ko, nurodė, jog Molėtų rajono teritorijos bendrajame plane, nėra numatyta jokių specialių reikalavimų ar sąlygų saulės elektrinės pastatymui bei jos vietos reikalavimams, todėl išimtinai taikytinas tik aktualios redakcijos Parko nuostatų 19.5 papunktis, tokiu būdu, kaip nurodyta specialiajame teisės akte, saulės elektrinės pastatymo vieta turi būti suderinta, jei išpildomas dviejų sąlygų visetas: 1) saulės elektrines leidžiama statyti sodybų žemės sklypuose; 2) saulės elektrinės nebus matomos nuo gamtos bei kultūros paveldo objektų (kompleksų) ar apžvalgos aikštelių (regyklų), nepakenks saugomoms gamtos ir kraštovaizdžio vertybėms. Dėl pirmos sąlygos išpildymo Prašyme 1 nurodė, kad visi trys žemės sklypai (Žemės sklypai 1, 2, 3), iki jų padalinimo ir suformavimo kaip savarankiškų žemės sklypų, buvo naudojami kaip vienos sodybos žemės sklypas dar pareiškėjos mirusio tėvo ir jos senelių. Po visus tris sklypus, kaip pareiškėjų sodybą, yra išsidėstę savarankiški sodybos elementai – gyvenamasis namas, sandėliai, malkinė, pagalbiniai pastatai, kiemo statiniai, vaismedžiai, vaiskrūmiai, sodas, daržas, sodybos želdiniai. Pareiškėjoms ir dar anksčiau jų artimiesiems priklausiusi sodybą buvo išskaidyta atskirais vienetais ne dėl pareiškėjų interesų ar pageidavimo, o dėl juridinių ir geodezinių reikalavimų, pvz., buvusioje vienoje sodyboje buvo suformuoti du savarankiški kitos paskirties žemės sklypai, kadangi per jų vidurį buvo suformuotas kitų gyventojų pravažiavimui ir patekimui į jų teritorijas skirtas kelias. Šiuo metu, nepriklausomai nuo faktinio sklypų padalinimo, visa teritorija buvo ir yra naudojama kaip vienos šeimos sodyba. Dėl matomumo ir saugomų vertybių Prašyme 1, be kita ko, paaiškino, kad saulės elektrinės faktinė buvimo vieta nėra ir nebus matoma nuo gamtos bei kultūros paveldo objektų (kompleksų) ar apžvalgos aikštelių (regyklų), nepakenks saugomoms gamtos ir kraštovaizdžio vertybėms. Tai, kad nebus pakenkta saugomoms gamtos ir kraštovaizdžio vertybėms Direkcija jau yra konstatavusi (duomenys neskelbtini) išvadoje.

Nagrinėjamo administracinio ginčo kontekste pažymėtina, kad, išnagrinėjusi pareiškėjų Prašymą 1, skundžiamu Sprendimu atsakovė visų pirma nustatė, kad vadovaujantis Kadastru, nagrinėjama teritorija patenka į Asvejos regioninio parko teritoriją bei buveinių ir paukščių apsaugai svarbią teritoriją – (duomenys neskelbtini). Sprendime pacitavo Parko nuostatų 19.5 papunkčio nuostatas bei nurodė, kad įvertinus teisės aktų nuostatas ir pareiškėjų pažymėtą antžeminės saulės elektrinės įrengimo vietą, kurios konstrukcija patenka į sklypą (unik. Nr. (duomenys neskelbtini)), pabrėžia, jog saulės elektrinė gali būti įrengta nepažeidžiant Parko nuostatų, t. y., saulės šviesos energijos elektrines leidžiama statyti tik sodybų žemės sklypuose. Direkcija Sprendime pacitavo STĮ 2 straipsnio 42 punktą, kuriame įtvirtinta sodybos sąvoka bei nurodė, kad vadovaudamasi aukščiau išdėstyta informacija, pagal kompetenciją nepritaria antžeminės 9,2 kW saulės šviesos energijos elektrinės įrengimui žemės sklype (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)). Papildomai pažymėjo, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo 3 straipsnio 6 dalimi, kuri numato, kad, kai planuojama ūkinė veikla uždrausta įstatymais, tokios planuojamos ūkinės veiklos atranka dėl poveikio aplinkai vertinimo ar poveikio aplinkai vertinimas negali būti atliekama. Pareiškėjų pateikti dokumentai dėl planuojamos ūkinės veiklos

įgyvendinimo poveikio įsteigtoms ar potencialioms „Natura 2000“ teritorijoms reikšmingumo nustatymo nebus vertinami.

Byloje surinktų rašytinių įrodymų pagrindu nustatyta, kad Prašymu 1 pareiškėjos siekė, kad Direkcija priimtų administracinį sprendimą, t. y. suderintų antžeminės 9,2 kW saulės šviesos energijos elektrinės įrengimo (pastatymo) vietą Žemės sklype 1.

Sistemiškai įvertinus skundžiamo Sprendimo, priimto išnagrinėjus pareiškėjų Prašymą 1, turinį, visų pirma matyti, kad jame Direkcija pažymėjo, jog nagrinėjama teritorija, t. y. žemės sklypas, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), patenka į Asvejos regioninio parko teritoriją bei buveinių ir paukščių apsaugai svarbią teritoriją – (duomenys neskelbtini). Komisija atkreipia dėmesį, kad ginčo, jog Žemės sklypas 1 (NTR duomenų bazės išrašo duomenimis, daikto pagrindinė naudojimo paskirtis – žemės ūkio) patenka į Asvejos regioninio parko teritoriją bei buveinių ir paukščių apsaugai svarbią teritoriją – (duomenys neskelbtini), nagrinėjamoje administracinėje byloje nėra. Sprendime Direkcija taip pat pacitavo Parko nuostatų 19.5 papunkčio nuostatas ir, įvertinusi saulės elektrinės įrengimo vietą, kurios konstrukcija patenka į Žemės sklypą 1, pabrėžė, jog saulės elektrinė gali būti įrengta nepažeidžiant Asvejos regioninio parko nuostatų, t. y., saulės šviesos energijos elektrines leidžiama statyti tik sodybų žemės sklypuose. Toliau atsakovė pacitavo STĮ 2 straipsnio 42 punkte įtvirtintos sodybos sąvokos apibrėžimą bei išdėstė sprendimą – nepritari antžeminės 9,2 kW saulės šviesos energijos elektrinės įrengimui Žemės sklype 1.

Įvertinusi Sprendimo turinį, Komisija daro išvadą, kad jame iš esmės deklaratyviai pacituotas sprendimo nepritari antžeminės 9,2 kW saulės šviesos energijos elektrinės įrengimui Žemės sklype 1 teisinis pagrindas, tačiau motyvuotai, aiškiai ir detalai neatskleistas Sprendimo priėmimo faktinis pagrindas. Komisijos vertinimu, deklaratyvus ir formalus teisės aktų nuostatų pacitavimas, nesusiejant jų su konkrečiomis bei pareiškėjų individualiai situacijai reikšmingomis faktinėmis aplinkybėmis, laikomas netinkamu bei neišsamiu administracinio sprendimo motyvavimu bei nepagrįsto administracinio sprendimo priėmimu. Nagrinėjamu atveju iš skundžiamo Sprendimo turinio negalima aiškiai ir nedviprasmiškai identifikuoti, kokią reikšmę turi/neturi Žemės sklypo 1 NTR išrašo duomenys (pagrindinė daikto naudojimo paskirtis ir kt.), Žemės sklype 1 esančių/nesančių statinių ar kt. būvimo faktas. Be to, iš skundžiamo Sprendimo turinio visiškai nesuprantama, remiantis kokiais konkrečiais faktiniais duomenimis bei aplinkybėmis atsakovė nustatė, jog Žemės sklypas 1 neatitinka sodybų žemės sklypo. Tai yra, Sprendime neatskleistas Parko nuostatų 19.5 papunkčio bei STĮ 2 straipsnio 42 punkto nuostatų faktinis taikymas ginčo situacijos kontekste.

Remdamasi aukščiau išdėstytu, Komisija sprendžia, kad atsakovė, priimdama Sprendimą, nesilaikė gero administravimo principo, skundžiamas Sprendimas yra tinkamai nemotyvuotas, nepagrįstas faktinėmis aplinkybėmis, kas sąlygoja, jog Sprendime nurodytų teisės normų taikymas iš esmės visiškai neatskleistas konkrečių faktinių situacijos aplinkybių kontekste. Atsižvelgiant į tai, daroma išvada, kad Sprendimo turinys akivaizdžiai nesuderinamas ir su VAĮ reikalavimais. Nustatyti ginčijamo administracinio sprendimo trūkumai pripažintini esminiais, todėl Sprendimas turi būti pripažintas nepagrįstu bei panaikintas kaip neteisėtas iš esmės.

Šiuo konkrečiu atveju Komisijai panaikinus skundžiamą Sprendimą bei tokiam Komisijos sprendimui įsiteisėjus, atkuriami iki jo priėmimo buvusi teisinė padėtis, o tai reiškia, jog atsakovei kyla pareiga teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais iš naujo išnagrinėti pareiškėjų Prašymą 1 bei priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį administracinį sprendimą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjų D. R. ir R. M., atstovaujамų advokato E. R., patikslintą skundą tenkinti.

Panaikinti Aukštaitijos saugomų teritorijų direkcijos (duomenys neskelbtini) sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini).

Įpareigoti Aukštaitijos saugomų teritorijų direkciją teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais iš naujo išnagrinėti pareiškėjų (duomenys neskelbtini) prašymą (duomenys neskelbtini) bei priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį administracinį sprendimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos narės

Asta Povilonienė

Karine Zavgorodnaja